

در قرآن کریم، سوره الشرح، آیه ۶ آمده است: «ان مع العسر یسرا»؛ یعنی: «با هر سختی آسانی است». خداوند نمی‌گوید که بعد از پایان هر سختی، دوره راحتی فرامی‌رسد. بلکه می‌فرماید همراه به سرعت ناامید می‌شوند، درک نکنند. اما دختران و پسران بالاراده آن را به خوبی می‌فهمند و در جنگ نابودی به بار آورد. این اتفاقات، انگیزه آن‌ها را برای رسیدن به هدف نه تنها کم نمی‌کند، بلکه بیشتر و بیشتر می‌کند.

عراق، درخشش در المپیک بعد از حمله آمریکا

سال ۱۳۸۲ شمسی تازه شروع شده بود که خبر رسید جورج بوش رئیس‌جمهور ایالات متحده آمریکا فرمان حمله این کشور به قصد تسلط بر نفت عراق را صادر کرده است. کمی بعد نیروهای مختلفی از کشورهای گوناگون به عراق حمله کردند و در مدتی کوتاه دوران قدرت صدام در عراق به پایان رسید. در آن روزها عراق صحنه خون‌ریزی و تیم فوتبال زیر ۲۳ سال عراق که خبر کشته شدن تعداد زیادی از مردم به گوش نرسد. آماده کرد و عجیب بود که در مسیر بازی‌های مقدماتی، موفق شد به المپیک ۲۰۰۴ آتن (یونان) صعود کند. چند ماه بعد و در تابستان ۱۳۸۳، المپیک در حالی آغاز شد که کسی انتظاری از کشور جنگ‌زده عراق نداشت؛ اما جوانان عراقی، حالا برای شادی مردم خود، تیم بازی‌ها تبدیل کرد. زیرا تمام مردم جهان از دشواری‌های آنان آگاه بودند. سرانجام عراق بعد از آرژانتین، پاراگوئه و ایتالیا عنوان چهارم المپیک را از آن خود کرد و مردم عراق با تلاش جوانان خود، مدتی مشکلات جنگ را فراموش کردند.

معجزات

ناامیدی

پس از فاجعه

مهدی زارعی

مجارستان، انتقام از حمله شوروی سابق در داخل آب

سال ۱۹۵۶ میلادی سالی دردناک برای ملت مجارستان بود. «ایمره ناگی» در مجارستان انقلاب کرده بود تا این کشور از سلطه شوروی، ابرقدرت سابق نجات پیدا کند. اما نتیجه این انقلاب، حمله تانک‌های شوروی سابق به بوداپست پایتخت مجارستان و سرکوب مردم انقلابی بود. تنها چند هفته بعد، مجارها باید راهی شهر ملبورن در استرالیا می‌شدند تا در بازی‌های المپیک به میدان بروند. برای کشوری که چهار سال قبل از آن، شانزده طلا در المپیک کسب کرده بود، روحیه‌ای باقی نمانده بود. اما بازیکنان واترپلو مجارستان خود را نماینده انقلاب مجارستان می‌دانستند. وقتی آن‌ها در نیمه‌نهایی المپیک برابر شوروی سابق قرار گرفتند، فرصتی مناسب پیدا کرده بودند تا انتقام کودتا را در استخر بگیرند! آنان مصمم‌تر از همیشه وارد استخر شدند و چهار گل به حریف زدند. مسابقه دو تیم درگیری‌های زیادی داشت و حتی ابروی «اروین ژادور» بازیکن مجار بر اثر مشت یکی از بازیکنان شوروی شکافت؛ اما برد مجارستان، آن‌ها را به فینال و قهرمانی المپیک رساند. پس از قهرمانی، بازیکنان در حالی سرود ملی مجارستان را می‌خواندند که خانواده‌های برخی از آن‌ها به دلیل حضور در انقلاب، در شرف مجازات و اعدام بودند.

پرو، زلزله قبل از جام جهانی

وقتی پرو موفق شد بعد از چهل سال به جام جهانی فوتبال صعود کند، کسی انتظاری از این تیم تازه‌وارد در مسابقات نداشت. اما در همان روز نخست مسابقات جام جهانی ۱۹۷۰، تماشاگران متوجه شدند که پرویی‌ها با بازوبندهای مشکی وارد زمین مسابقه شده‌اند. زلزله مرگباری در کشور پرو اتفاق افتاده بود و هزاران نفر را از بین برده بود. حالا بازیکنان پرو، نماینده مردم فقیری بودند که زلزله به آنان رحم نکرده بود. این بازیکنان با بازی‌های درخشان خود، پرو را به جمع هشت تیم برتر جهان رساندند و تنها در این مرحله، مغلوب برزیل، قهرمان مسابقات شدند. پرویی‌ها پس از این مسابقات، هرگز نتوانستند نتایج خود در آن رقابت‌ها را تکرار کنند.

شیلی، اتحاد پس از ویرانی

مردم شیلی هیچ‌گاه مثل مسابقات فوتبال ۱۹۶۲ با هم متحد نشده بودند. قرار بود آن‌ها میزبان جام جهانی فوتبال باشند، اما قبل از مسابقات، هولناک‌ترین زلزله تاریخ این کشور اتفاق افتاد و هزاران نفر را قربانی کرد. خسارت‌های وارد شده زلزله تاریخ این کشورها پیشنهاد دادند میزبانی بازی‌ها از شیلی گرفته شود. آن‌چنان زیاد بود که برخی کشورها پیشنهاد دادند میزبانی بازی‌ها را برای درخشش در مسابقات بیشتر اما این صحبت‌ها، انگیزه مردم و بازیکنان شیلی را برای درخشش در مسابقات میزبانی کرد. آنان حتی آماده بودند تا انتقام روزنامه‌نگارهای ایتالیایی را که می‌خواستند میزبانی از شیلی گرفته شود، در زمین از بازیکنان ایتالیا بگیرند. تماشاگران هم در طول نود دقیقه از تمام ابزارها و سلاح‌های ممکن برای تضعیف ایتالیا استفاده کردند. شیلی سرانجام دو-هیچ ایتالیا را شکست داد و با درخشش در این جام، عنوان سوم بازی‌ها را از آن خود کرد. این نتیجه، نشان داد که بلایای طبیعی نمی‌تواند در برابر اتحاد مردم شیلی، مانعی جدی محسوب شود.

آلمان، معجزه برن بعد از نابودی در جنگ جهانی دوم

آلمان در جنگ جهانی دوم شکست خورده بود و همه چیز خود را از دست داده بود. اما مردم این کشور از فردای جنگ، تلاش شبانه‌روزی خود را آغاز کردند. مرد و زن، روزانه شانزده ساعت کار کردند و چنین شد که این کشور تنها نه سال بعد از شکست راهی جام جهانی ۱۹۵۴ در سوئیس شد و وقتی در روز دوم بازی‌ها، سه-هشت به تیم قدرتمند مجارستان باخت، همه مطمئن شدند که آلمان، یکی از تیم‌های ضعیف مسابقات است. اما آلمان‌ها روزبه‌روز بهتر شدند و سرانجام در فینال، یک بار دیگر با مجارهای شکست‌ناپذیر دیدار کردند. تنها در هشت دقیقه نخست، مجارستان دو گل به آلمان زد، اما برای مردمی که ویرانه‌های جنگ را از بین برده بودند، بازگشت در فوتبال عجیب نبود. آلمان سرانجام سه-دو برنده شد و جام جهانی را به خانه آورد. «معجزه برن» نیز ناامید نشدند، چه در جنگ و چه در میدان فوتبال.

ورزشی

ممنوع

له‌های بزرگ